

Hvis man skal være proaktiv – og det var det, ministeren sagde han ville være – tager man ikke bare nogle udspil til efterretning, så har man sin egen plan og strategi for, hvad man synes er det rigtige. Og det hører jeg ikke at ministeren vil have. Der er altså bare ingen sammenhæng imellem alle de fine ord om at være proaktiv, og at man så i realiteten bare tager de der forskellige forslag til efterretning.

Det, vi gerne vil have at vide, er: Hvordan forestiller ministeren sig at vi for alvor kommer af med landbrugsstøtten?

Jeg kan sige, at fru Mariann Fischer Boel i dag jo meget ærligt på det møde, vi havde, hvor det var ministerens kollegaer, der var der, sagde: Jeg tror ikke, vi kommer af med landbrugsstøtten på noget tidspunkt, jeg tror altid, der vil være en lille del tilbage, og så kunne vi måske supplere den med nogle tilskud.

Det er da ærlig snak. Jeg håber, det kan gå anderledes, men det er ærlig snak. Der er er da sådan en fremadrettet tænkning. Her er det bare ord om, hvad der er gjort, men ikke noget om, hvordan regeringen forestiller sig at der overhovedet kan komme handling bag de der sætninger om, at vi alle sammen går ind for, at landbrugsstøtten skal afvikles.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil sige, at jeg jo netop i min tale roste den tidligere regering for at have været med til at arbejde for, at vi får omlagt hele landbrugsstøtten og får den reduceret. Og den reduceres jo – langsomt, men den reduceres.

Nu kan jeg godt forstå, at kommissæren har lidt lettere ved at sige, hvordan hun mener sådan noget skal ordnes, når man ved, at landbrugspolitikken er et fællesanliggende. Det skulle kommissæren næsten også have et bud på, idet udspillet jo skal komme direkte fra dem, der har initiativretten. Så det synes jeg jo er meget rigtigt.

Jeg tror så til gengæld, at landbrugsstøtten vil forsvinde. Jeg tror simpelt hen ikke, vi kan overleve i et system, hvor vi bliver ved med at have landbrugsstøtten. Og det, jeg siger om de her ting, når vi diskuterer dem, er: Det kan da meget vel være, at når vi laver det sundhedstjek, skal vi sætte os sammen og prøve at finde ud af, om vi skal gøre det, jeg ved ikke, om man kan kalde det mere operationelt, men vi kan da godt sætte nogle datoer ind i det.

Men vi er bare nødt til at sige, at vi jo har politikken. Politikken er, at vi skal afskaffe landbrugsstøtten, og hver gang vi får et forslag op, siger vi, at det hele tiden er det mål, vi forfølger. Så jeg synes faktisk, vi gør det, og det har i hvert fald ikke været min hensigt at gøre noget andet, for jeg siger det hver gang på rådsmøderne i Bruxelles.

Kl. 20.35

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, ministeren indtager en meget national holdning til det her. Hele talen bestod sådan set i, hvad Danmark har gjort, og hvad vi har vedtaget i fællesskab, forskellige konstellationer i Folketinget.

Hvis man skal overbevise andre lande i en forening, som man alle sammen er medlemmer af, om, at det er en god idé at afvikle landbrugsstøtten, så er det jo åbenlyst fornuftigt at have nogle svar på det, som vil være de problemer, der opstår, og de problemer, som opleves af andre lande, der er ved at skulle sænke landbrugsstøtten og helt afvikle den.

Så jeg synes faktisk, det er for bagudskuende og for lidt fremadrettet, og det harmonerer ikke med, at man er proaktiv, hvis man bare siger, at man løbende vil orientere Folketinget om de forslag, der kommer fra Europa-Kommissionen. Ja, naturligvis vil man det.

Jeg læser det her forslag, som jeg synes er vældig godt, som et spørgsmål om, at man faktisk laver en strategi. Hvis man vil overbevise sydeuropæerne f.eks., skal man også have noget konstruktivt at bidrage med. Er ministeren ikke enig i, at det faktisk er det, forslaget går ud på?

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg er enig i, at det jo præcis er det, vi gør. Når vi diskuterer mælkekvoter f.eks., er det jo der, vi hele tiden går frem og siger: Venner, I er nødt til at forstå, at de mælkekvoter skal væk; vi kan ikke blive ved med at have sådan nogle støtteordninger. Om det er mælkekvoter, vi diskuterer, eller intervention eller restitution, eller om det for den sags skyld er den direkte landbrugsstøtte, så er det altid den melding, vi kommer med.

Som jeg sagde, da jeg svarede på fru Lone Dybkjærs spørgsmål, vil jeg da gerne sende det over i et skema, så man kan se, hvad det i grun-